

ZASADY WSPINANIA W PIASKOWCACH PARKU NARODOWEGO GÓR STOŁOWYCH (HEJSZOWINY)

Zasady wspinania w piaskowcach wynikają z czterech podstawowych przesłanek: dbałości o ochronę skały, jej specyfiki, tradycji i troski o czystość stylu.

1. OCHRONA SKAŁY

- 1.1 Nie wolno tworzyć nowych stopni i chwytów ani też modyfikować już istniejących.
- 1.2 Nie wolno używać haków skalnych ani żadnego rodzaju kostek. Jako punkty asekuracyjne należy stosować wyłącznie pętle oraz ringi osadzone przez autorów drogi.
- 1.3 Przy powtarzaniu dróg nie wolno dobijać dodatkowych ringów. W przypadku, gdy na określonej drodze dobicie takowego jest konieczne ze względów bezpieczeństwa, decydują o tym autorzy drogi.
- 1.4 Zjazdów nie wolno zakładać bezpośrednio z występów skalnych.
- 1.5 Nie wolno wspinać się w butach mogących uszkodzić powierzchnię skały, a tym bardziej w rakach i z czekanem.
- 1.6 Należy unikać wspinaczki, gdy skała jest mokra.
- 1.7 Nie wolno stosować kredy, magnezji, kalafonii, UFO, itp.
- 1.8 Nie wolno umieszczać na skale żadnych napisów i rysunków.
- 1.9 Nie dopuszcza się użycia wędki. Lina służy wyłącznie do asekuracji prowadzącego, asekuracji pozostałych członków zespołu oraz zjazdu po przejściu drogi.

2. STYL I CZYSTOŚĆ PRZEJŚCIA

- 2.1 Podczas wspinania wolno korzystać wyłącznie z naturalnej rzeźby skały. Jedyne wyjątek określa pkt. 2.5. W szczególności nie wolno:
 - 2.1.1 tworzyć nowych ani modyfikować istniejących stopni i chwytów,
 - 2.1.2 używać pętli bądź ringów jako stopni i uchwytów.
- 2.2 Lina służy wyłącznie do asekuracji. Wyjątki stanowią: zjazd z wierzchołka, odwrót i przejście drugiego po zastosowaniu żywej drabiny. Wszelką pomoc (np. asekurację) liną z góry uważa się za naruszenie reguł wspinaczki.

- 2.3 Obciążenie pętli przelotowej traktuje się jako odpadnięcie. W takim przypadku dalszą wspinaczkę należy ponownie rozpocząć od ostatniego stanowiska lub ringa użytego w tym celu przez autorów drogi.
- 2.4 W wiszącym stanowisku wolno zawiesić się dopiero po wpięciu doń liny. Ruszając ze stanowiska, należy startować z ostatnich stopni i chwytów użytych przed zawiśnięciem.
- 2.5 W miejscach pokonywanych żywą drabiną każdy z jej uczestników może opierać się wyłącznie na skale lub na partnerach. Na drugiego takie miejsce można przejść czynnie korzystając z liny.
- 2.6 Nie wolno dobijać dodatkowych ringów.
- 2.7 Przed przejściem drogi nie należy stosować żadnego zwiadu z zastosowaniem sztucznych środków (np. wędki, lustracji stopni i chwytów ze zjazdu). Jedyne wyjątek stanowią drogi powstałe w linii spadku zjazdu z wierzchołka.
- 2.8 O ile to możliwe, należy unikać stosowania żywych drabin. Nie należy ich w ogóle stosować tam, gdzie pierwszy zdobywcy tego nie czynili.
- 2.9 O ile to możliwe, należy unikać wiszących stanowisk, traktując je jako przelot.
- 2.10 Nie dopuszcza się użycia specjalnych narzędzi w celu wpięcia liny do przelotu.

3. PIERWSZE PRZEJŚCIA

- 3.1 Podczas pierwszego przejścia prowadzący ma prawo osadzić ringi. Ringi oraz sposób ich osadzania opisane są oddzielnie.
- 3.2 Otwór pod ring można wywiercić:
 - 3.2.1 stojąc o własnych siłach na skale
 - 3.2.2 wisząc w pętli,
 - 3.2.3 stojąc na partnerach zgodnie z pkt. 2.5,
 - 3.2.4 wisząc w kostce,
 - 3.2.5 wisząc w wiertle, w którym wykuwany jest otwór pod ring.
- 3.3 Odległość między ringami nie powinna być mniejsza niż 3 m.
- 3.4 Otwór pod ring należy wywiercić ręcznie.
- 3.5 Jeżeli próba poprowadzenia nowej drogi zakończyła się niepowodzeniem, należy na ostatnim założonym ringu pozostawić widoczną z dołu pętlę.
- 3.6 Opis nowej drogi należy umieścić w książce szczytowej (o ile to możliwe).

4. TRUDNOŚCI DROGI

- 4.1 Do oceny trudności dróg stosowana jest skala piaskowcowa - Saksońska.
- 4.2 Trudności drogi określone są przez pierwszych zdobywców.

5. BOULDERING

5.1 Na obszarze Parku Narodowego Gór Stołowych buldering jest zakazany.